

[Finansministeren]

kan komme tilbage til folketinget og redegøre for, hvordan arbejdet med dette store opgavesæt forløber.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Vi går så til anden omgang, og jeg beder de ordførere, der eventuelt ønsker ordet, om at melde sig.

Ivar Nørgaard (S):

Jeg vil gerne takke finansministeren for svarene. Det glæder mig, at finansministeren fuldt og helt deler den opfattelse, som også var fremherskende hos ordførerne, at dette område er et område, man ikke kan majorisere på. Det må være helt klart, at forholdsregler, der skal gennemføres på det administrative område, må der være almindelig enighed om, så de ikke kan blive undergivet siksakkurs ved ministerskifte eller regeringskifte. Det tror jeg at vi alle må være enige om, for det ville skade sagen meget, hvis vi kom ind i en siksakkurs. Derfor har jeg også lagt vægt på at understrege, at jeg finder, at BRU-rapporten var en sober rapport, som var relativt blottet for ideologi og derfor var egnet til noget, vi alle kan gå ind i praktisk diskussion om.

Det glæder mig også, at finansministeren tilsyneladende var kommet til den erkendelse, at der er gået for meget ideologi i privatiseringsdebatten. Det forekommer mig, at det blev lanceret i sin tid som noget, der var udtryk for et systemskifte og dermed en anden ideologi end den, der lå til grund for tidligere regerings virke. Hvis jeg har ret i det, er det jo altså den, der glæder sig over, at det nu ikke er ideologi mere, der selv har haft noget skyld i, at det blev ideologi, da det blev lanceret.

Jeg forstod ikke helt finansministerens svar på dette med det kommunale område. Det er næppe nok, at der har været en forhåndsorientering, som finansministeren siger det. Jeg mener også, det må være vigtigt, at man i højere grad går ned i den problematik, der ligger i at overføre principperne til kommunal regie. Der er nogen forskel på at delegerer noget ud til en offentlig decentral myndighed fra en statslig central myndighed og at flytte noget helt over til kommunale organer, f.eks. ophøre med refusionssystemet og indføre bloktilskud. Det er i meget høj grad

spørgsmålet om, hvad det er for kriterier, der skal anvendes ved sådanne bloktilskud, og det mener jeg vi må drøfte, også i lyset af de mere principielle betragtninger, der ligger i BRU-rapporten. Det håber jeg at finansministeren er enig med mig i.

Jeg vil om dette med modernisering og besparelser sige, at det lyder jo besnærende, når finansministeren siger, at der ikke er tale om besparelser, der er tale om modernisering, og det er klart, at når der skal være plads til nye behov, så må gamle behov ud. Ja, det er klart. Når man nævner eksemplet, at der bliver flere ældre, mens der bliver færre unge, og siger, at det får indflydelse på, hvordan man skal anvende midlerne, så er det selvfølgelig helt korrekt. Det, vi er nervøse for – jeg har ikke givet udtryk for nervøsitet så stærkt som andre her i dag – er, at man sætter en eller anden ramme for et område.

Lad os tage de evnesvage, for nu at nævne et eksempel. Hvis antallet af evnesvage på grund af P-pillen bliver mindre, fordi fødsler af evnesvage bliver færre, så er der en fare for, hvis man opererer med sådanne stramme rammer, at man ikke vil give plads til en kvalitetsforbedring af de evnesvages omgivelser. Jeg tror, de fleste må erkende, at det er en højst utilfredsstillende standard, man har i dag på det område, men man har altså ikke haft råd til det tidligere. Jeg mener, at den omstændighed, at forældrene nu sikrer, at der ikke bliver født så mange evnesvage børn, kunne give os muligheden for at give de evnesvage en bedre standard – dem, der trods alt er tilbage. Derfor er jeg bange for for stærke ønsker om, at nu er der kommet nye behov ind, og så er der nogle andre, der må gå ud. Det kan blive målt for kvantitativt, og det mener jeg at man skal være opmærksom på.

Til sidst vil jeg sige, at det glæder mig meget, at der er almindelig enighed om, at det er noget, vi i bred politisk enighed skal beskæftige os med. Derfor er det helt nødvendigt, at vi får drøftet det løbende og grundigt i udvalgene.

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg er lidt ked af, at finansministeren ikke svarede på den sidste del af mit indlæg om, hvordan vi får den bedste service. Jeg er og-